

[Krag.]

Man kan nok saa meget, saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører nu har sagt, tale om, at det kan være lige meget, enten Støtten kommer paa den ene eller den anden Maade! Nej, det er ikke lige meget, om jeg bliver i Stand til ved eget Arbejde at tjene mit Brød, eller om jeg skal opretholde Livet ved de Midler, der overrækkes mig af andre. Den Tro paa, at det kommer ud paa eet, enten Underholdet tilvejebringes paa den ene eller den anden Maade, og den Vis, hvorpaa denne Tro er praktiseret gennem en Aarrække og nu i de senere Aar ogsaa over for Landbruget, har været af overordentlig skadelig Virkning efter vor Mening. Derfor siger vi, at kommer der intet positivt ud af denne Sag, saa er det Regeringens Ansvar og dens alene. Den møder her og vil absolut paatvinge et Erhverv en Understøttelse, endskønt den kender Landbrugets Krav. Det, som Landbruget vil, er jo det ganske simple og selvfølgelige, at dets Udøvere vil være frie Mænd paa egen Grund og have Ligestilling med andre Erhverv. Der er ingen, der beder om Hjælp, ingen, der beder om Understøttelse, ingen, der ønsker at komme ind under Statskontrol eller Statsherredømme, ingen, der ønsker andre Statsindgreb end saadanne, der under Hensyn til Foranstaltningerne uden for vore Grænser er fornødne i Øjeblikket, men saa tillige saadanne, som afvikler sig selv, efter som de Forhold, der fremtvinger dem, afvikles. Landbruget ønsker ikke at være en Paria mellem Erhvervene, der lever kummerligt af Understøttelser, som andre Samfundsborgere yder, og det er sagt saa klart, og det er sagt saa tydeligt, og det er slaaet fast og hamret fast saa mange Gange, at det er ubegribeligt, hvorfor man bliver ved at ville paatvinge Landbruget en Politik, resulterende i Foranstaltninger som dem, der her er stillet Forslag om. Man maa virkelig spørge: Hvorfor vil Regeringen ikke laane Øre til Landbrugets Krav? Hvorfor vil den fortsat paatvinge Erhvervet Understøttelse, naar det kun er Adgang til at tjene Brødet ved ærligt Arbejde, som Landbruget kræver aabnet, og herunder naturligvis ogsaa en Nedsættelse af den Særbeskatning, som Landbrugets Produktionsapparat maa bære. Regeringen henviser til — og det gør den ærede Ordfører for Regeringspartierne jo ogsaa —, at den har fulgt Saneringsudvalgets Indstilling, og Saneringsudvalget havde jo Venstre ønsket nedsat paa saglig og ikke politisk Grund. Ja vel, men naar man læser Udvalgets

Betænkning, vil man se, at dette slet ikke har været i Tvivl om, hvor mangesidet den Sag er, som vi her behandler. Men Udvalget har — om det har været som Følge af eget Initiativ eller ved Initiativ, som er kommet udefra, skal jeg lade være usagt — i hvert Tilfælde opfattet sin Opgave snævrere muligt, og derfor har man indskrænket sig til at se paa Situationen, saaledes som den foreligger, med de Underskudspriser, som Erhvervet er ude for, med den Beskatningsbyrde, som Erhvervet maa bære, og saa har man spurgt: Hvor langt skal Renten ned, for at det nogenlunde kan dreje rundt? Og da Udvalget er blevet paa det rene med det, siger man: Saa maa Pengene ogsaa tages et Sted; og saa var det naturligt at tage dem hos Landets Sparekasser. Det er meget simpelt at opstille en saadan Plan, det forudsætter ikke nogen synderlig Visdom, og det er navnlig heller ikke Udtryk for nogen synderlig Indsigt i, hvad det i denne Forbindelse kommer an paa.

Altsaa, Udvalget har opfattet sin Opgave i allersnævrere Forstand. Men naar Regeringen har indskrænket sig til at afskrive Udvalgsforslaget uden at give Udtryk for sin Forstaaelse af Situationen økonomisk og politisk, er det ikke nogen Undskyldning for Regeringen, at den har holdt sig til Saneringsudvalget; for Udvalget havde jo peget paa, hvad der maatte gøres, paa Betydningen af Bevægelsen i Produktionsomkostningerne, paa Produktionspriserne, paa Renter og paa Skatter. Det har paapeget, at hvad der hidtil er foretaget, er af indledende Karakter, og det vil altsaa sige, at Udvalget forudsætter, at der kommer en Fortsættelse. Udvalget gør udtrykkeligt opmærksom paa, at de forskellige Ordninger har skabt betydelig Ulighed inden for de forskellige Landsdeles Landbrug og inden for de forskellige Typer af Landbrug. Det findes omtalt i Udvalgets Betænkning, og denne store Ulighed i Indtjeningsmulighederne mellem de forskellige Ejendomstyper og inden for de forskellige Omraader i Landbruget viser ogsaa de urimelige Forhold, der skabes inden for Landbruget ved Statsindgreb, netop de Forhold, som Landbruget kræver ændret, og hvis Ændring ikke mindst trænger sig paa i de landbrugsmæssigt vanskeligst stillede Egne af Landet, i de vestjydske og nordjydske Egne. Landbruget kræver sin Ret, men Regeringen siger: Nej, jeres Ret kan I ikke faa. Ligestilling med andre Erhverv kan I ikke opnaa, en Tilrettelæggelse af Omsætningsforholdene paa Hjemmemarkedet, som sikrer jer Produk-